

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVIII бр 6 (1611)

В. Търново, събота, 13 януари 1962 г.

Цена 2 ст. (20 ст.)

ГОДИШНИТЕ СЪБРАНИЯ НА ТКЗС -- НА ВИСОКО РАВНИЩЕ!

„Общото събрание е върховен орган и единствен пълновластен господар на кооперативното стопанство“ — гласи член 40 от Примерния устав на ТКЗС. В изпълнение на това управителните съвети на ТКЗС през годината, по редица важни стопански въпроси, свикват общокооперативни и делегатски събрания, събрания по бригади и ферми, на които кооператорите, чрез обсъждането и гласуването на предлаганите въпроси, вземат непосредствено участие в управлението на ТКЗС.

Годишно-отчетното събрание по своята форма и съдържание обаче се явява като най-важен момент от живота на ТКЗС. На него при особено тържествена обстановка управителните съвети на ТКЗС отчитат пред всички кооператори и делегати едногодишната дейност на кооперативното стопанство. Прави се равностойна за работата на всяка производствена единица — бригада, ферма, звено, странични предприятия и т. н. Дават се оценки за работата на всеки ръководител, на всеки специалист.

Може да се смята вече, че ръководителите на ТКЗС добре оценяват ролята и значението на годишно-отчетните събрания и за тях се готвят доста задълбочено и отрано. Такива подготовки се започват в изготвянето на отчетния доклад, в украса на салона, в изготвяне на диаграми, сошещи успехите в отделните отрасли, в подготовка на поддържаща литературно-музикална програма, в провеждането на предварителни събрания по бригади, звена и ферми за основно запознаване с успехите и слабостите в различните отрасли на стопанството и т. н.

Поради това, че на делегатските събрания не могат да присъствуват всички кооператори, някои управителни съвети на ТКЗС, като в Михалци, свръзват салоните, в които се провеждат събранията, със селската радиомрежа и по този начин дават възможност на цялото население да следи работата на делегатското събрание.

Повечето от председателите на ТКЗС добре оценяват и необходимостта от задълбочено изготвяне на доклади, отразяващи всестранно цялостната стопанска и финансова дейност. В резултат на това събранията, в редица стопанства, като П. Сеновец, Обединение, Моравна, Полякряне и други, преминават на високо ниво, при голяма активност от страна на кооператорите, които вземат критично отношение по поставените въпроси и дават ценни предложения за подобряване на работата, за опазване на кооперативното имущество, за ограничаване на разходите на труд и средства, за увеличаване на доходите от растениевъдството и животновъдството и т. н.

Задачата сега е за малкото време, което остава до годишно-отчетните събрания, управителните съвети на ТКЗС да се

телните съвети на ТКЗС да се заемат с образцова подготовка на събранията. На първо място те трябва да поробят сериозно за изготвяне на един доклад, който да разкрие пълно и правдиво цялостната стопанска дейност на кооператива, да отчете изпълнението на големите задачи, които постави Мартенското съвещание. Мероприятията, които кооперативните стопанства приеха за превръщане в дело решението на ЦК на БКП по въпросите на селското стопанство, трябва да легнат в основата на докладите, да се разгледат обстоятелствата по точка, като се посочат успехите и се анализират слабостите. Важно място трябва да намерят въпросите за растежа на производствеността на труда и за снижението себестойността на продукцията, като се направи съпоставка между резултатите в отделните бригади и ферми. Чрез правилното задълбочено разрабване на тези въпроси най-добре ще се разкрият добрите и слабите страни на работата по използването на техниката за механизизиране на отделните производствени процеси и по ограничаване разходите на труд, материали и средства.

Голямо внимание в докладите трябва да се отдели и на челинските кооператори и механизатори, които бързо усвояват новото, които работят по новите почини, активно са се включили в движението за комунистически труд, работят по Серпуховския почин и т. н. На тяхната работа трябва да се даде широка гласност и висока оценка. Техният пример трябва да зарази повече кооператори, да се вдигне лозунгът и в селското стопанство „Да няма изоставящи!“

На редица места ще се избират нови членове на управителните съвети. Въпросът за участие на младежите, специалистите и жените в управлението на ТКЗС следва да намери подобаващо място. Те ще внесат нова струя в метода на работа на управителните съвети, за безрезервна подкрепа и разпространяването на челински опит и на новите почини в селското стопанство. По-дейното и жизнеспособно ръководство без спорно ще допринесе за увеличаване и поевтиняване на селскостопанското производство, което е главното в работата на кооперативните стопанства.

Предстои Осмият конгрес на Българската комунистическа партия. Както при подготовката, така и на самите годишни събрания, е нужно да се работят и приемат конкретни мероприятия за достойно посрещане на конгреса. С нова сила да се разгорят социалистическото съревнование, да се вдигнат на крак всички кооператори за изпълнение и изпълнение на плана за 1962 година в чест на конгреса.

На работа за образцово провеждане на годишно-отчетните събрания!

Из опита на предприятията МАТЕРИАЛНИЯТ СТИМУЛ И КАЧЕСТВОТО НА ПРОДУКЦИЯТА

Прогресивните форми и почини на работата винаги са намирили широк прием и приложение в работата на ф-ка „Васил Мавриков“ — В. Търново. С голяма резултатност години наред се работи по методите на Ворошинов, на Чутних и Ковалев, по почините на сливнички и в „Работническо дело“, на радио София „Предай своя опит и знания!“.

Наред с прилагането на новите почини и форми, гарантиращи добри успехи, ръководството на предприятието винаги е търсило и форми за подобряване заплащането на труда, при които голяма роля се отделя на материалния стимул и борбата за изпълнение на този или онзи показател от плана.

С успех сега се използва материалният стимул в стремежа за произвеждане на по-добро качество на продукцията. Разработена е и успешно се прилага такава система на заплащане, която стимулира дейността на тъкачите, произвеждащи по-голям процент първо качество продукция. От нормата на изработка на даден артикул се изчислява основна разценка, от която се създават две нови разцени — за първо качество, увеличена със 104,45 на сто от основната за дадения артикул и за второ качество — намалена с 55 на сто, като допуснатият брак се заплаща от виновните.

През 1961 година при план за първо качество сатен 93 на сто е достигнато 95,67 на сто, за сатен манти при план 93 на сто е достигнато 94,70 на сто, за хасе при план 93 на сто е достигнато 100 на сто, за марля при план 97 на сто е достигнато 99,61 на сто и т. н.

Една голяма част от работ-

ниците произвеждат много по-висок процент първо качество, отколкото средния за тъкачницата. По този начин те си осигуряват по-голямо материално заплащане и спомагат за изпълнението на този важен показател от плана.

Тъкачката Радка Георгиева работеща на 6 механични стана, произвежда 100 на сто първо качество и постига месечно възнаграждение 93,90 лева, а др. Мита Йорданова при 94 на сто първо качество постига 88,70 лева.

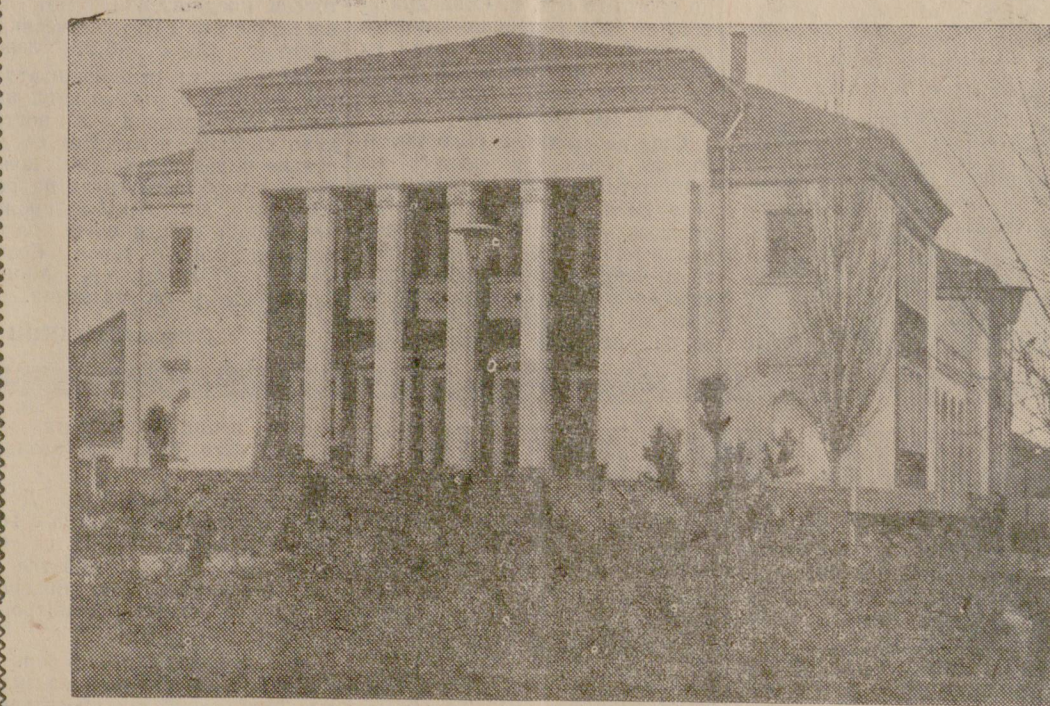
Зависимостта на заплащането съобразно качеството на продукцията още по-нагледно се вижда от следния пример: ако една тъкачка на 12 автоматични стана при 120 на сто изпълнение на нормата изработи 300 м. сатен и ако той е само първо качество, ще получи 87,40 лева месечно възнаграждение, а ако изтъче 20 метра първо качество и 100 метра второ качество, месечно възнаграждение ще бъде 74,60 лева.

Като изхождаме от досегашната практика, ние смятаме, че ще трябва да се увеличи процента на първото качество спрямо основната разценка. Т. е. да се чувства по-осезаемо разликата, което сега средно е движки от 3,5 до 5 лева между възнаграждението една работничка, произвеждаща 100 на сто първо качество и друга, която постига първо качество примерно 90—92 на сто.

Смятаме и в бъдеще да отделиме все така голямо внимание на материалния стимул, с което ще осигурим по-голямо количество първокачествени тъкани.

Хр. К. РАДЕВ,
директор на ДИП „В. Мавриков“ В. Търново

Читалището-второ училище

Новата читалищна сграда в с. Стражница, открита през 1960 година.

Трезви гласове от капиталистическия свят

КАКВО ДА ПРАВЯТ РАБОТНИЦИТЕ

от Четин АЛТАН

Днес между всички страни в света положението на работниците в Турция е най-тежко. Ясно — Турция е изостанала страна, Турция е бедна страна. Само че цялата тази изостаналост и беднота е створена най-вече върху гръбна на работническата класа у нас.

Всичко това работниците изразиха на вчерашния митинг и плакатите си, които посеща като кръста на голгота: „Безработицата е майка на немощици“, „На депутатите — увеличени заплати, а на нас — празни приказки!“.

Кои класа определи истинската физиономия на страната ни? Миллионите босаци ли, чийто десетки хиляди представители се събраха на митинга на площад Саракханде? Или тези, които засрамяха дори министър-председателя да не се качва на Кадилак?

За кого трябва да мислят вече управителите на тази страна?

Бреме е да се даде отговор на всички тези въпроси.

Един мой познат който работи в едно от най-богатите предприятия на страната ни, мърмореше: „Тези работници се разглеждат“.

Средната месечна заплата на работниците, които провеждат митинга

за да се чуе и техния глас, не надхвърля няколко стотин лири.

Демокрацията не е за доволивите от състоянието си, а за недоволивите да изкажат болките си.

Твърде не им се чува думата на кралете, аристократиците, богатите при демокрацията. Те винаги се стремят да запазят положението. Демокрацията е необходима за живеенето в беднота, за подпитаните, презирани, за тези които искат да подобрят положението си.

Досега, въпреки че се говореше у нас за демокрация, имаха дума само хората, чийто сметки бяха в ред. Такава възможност не се даваше на истински неоправданите.

Вчерашният митинг е първата демократична проява от шестнадесет години насам. Не може да се говори

за демокрация, ако работникът няма право на митинг, стачки, да настоява за правата си.

Какво искат работниците?

Преди всичко право на сключване колективни трудови договори, право на стачка и социална справедливост. Намат ли право работниците да искат това? Погледнете живота им, наляните и положението на семействата им... След това се обсъдете и погледнете живота и печалбите на техните работодатели... Такава пропаст не бихте видели в никоя страна в света. В никоя страна на света не се срещне човек, който да печели по 22 милиона лири годишно, а работникът да получава по-малко от четири хиляди лири.

При това на тези окаяни хора доскоро не им се разрешаваше да го-

ворят... До ушите ни достигнаха слухове, че и за този митинг на работниците се оказало психическо въздействие в предприятията. Дори някои са предупреждавали: „Ще им то върна на тези, които отидат там“.

„Който отиде там, ще бъде изгонен от работата“.

От каквато и гледна точка го вземете, не е ли срамно това?

За съжаление и държавната досега не е покровителствувала работниците. Това именно не може да се извини.

Когато работниците успят да се организират и гласът им се издигне в парламента, малко или много в страната ни ще бъде постигнато равновесие.

Сега в политическата област работниците нямат свои представители. От друга страна те не виждат в лицето на управителната сила, на които да се опрат. Ето защо работниците са принудени да се събират на митинги и да настояват да им се обрне по-голямо внимание.

(Из турския в. „Миллиет“ от 1 януари 1962 г.)

За улесняване на трудещите се при закупуване на необходимите им бакалски стоки на много места в окръга са открити магазини на самообслужване, в които клиентите сами си избират и вземат желаните продукти и заплащат на касата. Неотдавна такъв магазин бе открит и в с. Бяла черква.

Снимка: Ив. Воденичаров

В ЧЕСТ НА ПРЕДСТОЯЩИТЕ ИЗБОРИ И ОСМИЯ КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА

ДА НАРАСТВА ТРУДОВАТА АКТИВНОСТ!

Студът не ги плаши

Зимните студове не пречат на работливите кооператори от с. Дичин. Всеки ден те излизат на работа по полето и стопанските дворове. Един ронят царевично зърно, други извозват слама, която застилат в кошарите и краждовете за едрия рогат добитък. По този начин кооператорите за кратко време подготвиха значително количество пресен оборски тор.

Тези дни започна и подготовката на компостиран тор. Всичката стара негодна и раз-

валена слама и мекина край харманите беше събрана и натрупа на дебели пластове. Под ръководството на специалистите сламата бе размесена с изкуствени торове, прът и полята с вода. Вече са подготвени над 450 куб. метра.

Всеки ден около 30 кооператори работят по почистване на блоковете. Те подготвят за заравняване пътя сред старите лозя, който е издрян от порою, като изсичат тръни и вадят чукани.

И. Спирдонов

Подготвят се за сеитба

Заедно с приключването на стопанската година и формирането на новите бригади, кооператорите от ТКЗС „Пробив“ в с. Овча мотила започнаха подготовката за сеитба на ранните пролетни култури. Сега те ремонтират дребния земеделски инвентар — конски плугове, трапи, редосеялки и други.

С голямо внимание под прякото ръководство на главния агроном Борис Банчев почиства семената за пролетната сеитба. Вече са почистени 5000 кг. фивей семена и значителни количества слънчоглед.

Подготовката на пролетната кампания в стопанството се провежда под знака на предстоящите избори и в чест на VIII конгрес на Българската комунистическа партия.

К. Н.

П. Панчев, дописник

ДОБРА ПОДГОТОВКА — ХУБАВИ УСПЕХИ

Колективът на ф-ка „В. Мавриков“ — В. Търново изпрати 1961 година с един милион лева продукция над плана. Наред с това през декември беше извършена огромна организаторска и техническа подготовка за работата по новия план, който е значително понапрегнат. Постъпиха 1248 работнически предложения, оформени по-късно в 22 организационно-технически мероприятия с икономически ефект 252 хиляди лева.

Др. Велев, дописник

Предават своя опит

Със загриженост и сериозност се поде работата за внедряване на почина „Предай своя опит и знания!“ и сред работниците от ДАП — клон град Елена.

Бригадирите Кирил Ячев, Никола Калцунев, Васил Стефанов, Стефан Димитров и други се задължиха да обучават 25 работници от сервисната работилница. От тях 15 вече се явиха на изпит, който издържаша с добър успех и преминаха на по-висок разряд.

Хубави резултати има в предаването на своя опит и челинският Кирил Мутафов, от структурното отделение, който обучава няколко младежи.

С голямо усърдие обучава в „средния ремонт“ младежи и бригадирът Иван Големанов. Така работи и електротехникът

Петко Топалов.

Сега се уреджа курс за електрозаварчици и газосварчици, под ръководството на Стефан Димитров.

Добре започна техническата учебна година. В обзаведения технически кабинет 65 сервизни работници увеличават своите знания.

При голям интерес преминава работата в курса за квалификация на шофьорите, в който участвуват 140 души. Изнесена е вече осмата поредна лекция.

Сега по-висококвалифицирани шофьори предават опита си за каране на кола по стръмните обекти, на млади шофьори, завърнали се от народната казарма.

К. Василев, дописник

Грижи за личното животновъдство

Много пъти управителният съвет и целият актив на кооперативното стопанство в село Овча Мотила са се занимавали с въпроса за подобряване животновъдството в личните стопанства на кооператорите. Сега ръководителите на стопанството полагат големи грижи за преодоляване на незадоволителното състояние на този въпрос.

От досегашните мерки и разяснителна работа има наистина резултати. Последната проверка на домашните животни в личните стопанства на кооператорите потвърждава този извод. Увеличен е броят на говедата, биволиците и овцете.

В последното си заседание управителният съвет реши да се увеличи земащата за лично ползуване, за да се даде още

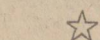
по-силен тласък на личното животновъдство.

П. Георгиев, дописник

През изтеклата година в района на Джулдонската община е отбелязан известен напредък в личното животновъдство на кооператорите.

За да стимулира още повече развъждането на животни в личните стопанства на кооператорите, управителният съвет на ТКЗС взе решение да увеличи земащата за лично ползуване на работещите в кооперативното стопанство членове от семейството. По желание на кооператорите това увеличение може да става за сметка на многогодишните фуражни култури на кооперативните площи.

Ст. Жеков, дописник

НЕ Е ВЪЗМОЖНО посетителят на с. Стражница да не се възхища от красивата и удобна читалищна сграда. Тя е гордост за жителите на селото. А колко разнообразна е работата на читалището! Ако можеха да видят, как биха се радвали тези, които го създадоха през 1895 г.

Народното читалище „Развитие“ е създадено от Петко Караванов, Марин Стефанов от Стражница, Никола Станев от В. Търново, Ангел Карапидчев и Радн Р. Аврамов от Стражница — всички учители в селото.

(Следва на 2 стр.)

Когато събранията са интересни

Просветните събрания са добра форма за утвърждаване на комунистически мироглед у трудещите се, за разясняване на партийните и правителствените решения и на въпросите на международната политика.

С такова разбиране към тях се отнася през последните години партийната организация при V квартал — Свищов. Тук се намират училища, тук е ВФСИ, живеят много учители, преподаватели, партийни и стопански ръководители. Бюрото на организацията редовно е приемало планове за пропаганда, на марксизма-ленинизма, насочвало се е към лектори из средата на своите членове.

При организирането на просветните събрания в квартала внесохме нещо ново. Сега вече те станават интересни, посещават се, — споделя партийният секретар на организацията, другарката Ганка Михайлова.

Партийната организация работи по перспективен план. То ва дава възможност подготовката за събранията да започне отрано — един-два месеца напред. По-добре се използват сега при подготовката преподавателите, учителите и останалите другари, живеещи в квартала. Особено добре се отзовават преподавателите във ВФСИ — проф. П. Матинков, Л. Ралчев, Лалев и други. Новото в просветните събрания е и това, че сега се изнасят и литературно-музикални програми, за които се ползват главно ученици от училищата на територията на квартала.

Много интересно и масово посещено е било събранията за сключване на мирен договор с Германия. На него е говорил доцент Л. Ралчев, посетил през лятото на 1961 година ГДР. Програмата изнесли ученици от една паралелка по немски език на II гимназия.

Интересно е преминало и събранията, на което се е говорило за постиженията в Съветския съюз. Разказът на докладчика е бил прекъсван от подходици песни и стихотворения. И други форми търси партийното бюро, за да направи събранията желани. Някои от събранията стават съвместно със VII квартал, което помага за опознаване и сближаване на комунистите. През зимния период — сега — партийната организация е координирала работата си в това отношение с читалището, което е също на територията на квартала.

Добре се използват комунистите и жените-активистки при разгласата на събранията.

Новият план на организацията предвижда събрания за материалното и културното благосъстояние на трудещите се у нас, теми за БКП в чест на VIII конгрес на Партията, седанки, обсъждания, въпроси, които отговарят на интересите на кварталците.

Затова събранията на тази организация са многолюдни и желани от всички.

М. МАРЧЕВА
от Обществена редакция на в. „Борба“ — Свищов

В Опински-изследователския и развоен завод на параболната „Тесла“ (Чехословашка социалистическа република) бяха произведени първите чехословашки аналогови сметачи. За разлика от цифровите сметачи машини аналоговите могат да събират, делат, умножават и изваждат едновременно.

НА СНИМКАТА: Изглед от големия сметач — АП 8.

Стражишки самодейци

Читалището — второ училище

(Продължение от 1 стр.)

Много са били почитателите на читалището през различните години. Извънредно голяма е дейността на Дони Трендафилов. През 1941 година по негово настояване и главно участие се доставя киноапарат, задвижван тогава с мотор, поради липса на електричество в селото. Читалището работеше активно чрез библиотеката и театралния колектив.

Днес ние не можем да правим сравнение с някогашната дейност. Сега през зимните дни дейността е много осмислена и разнообразна. Театралният колектив подготви и изнесе в селом селом пиесата „Килим № 26“. Ще се подготвят през зимата и „17-годишните“, „Карнавал“ и „Неспokoйни сърца“. Работят вокална група за естрадни песни, вокално бито-

ва група, танцов състав, естраден състав с всичко 120 участници.

Към читалището е създадена и школа за изучаване на чужди езици. Добре се водят занятията по френски, немски и руски езици. Участниците са 82. Всички преподаватели са с висше образование и успехите са налице.

Много добре работи и детската музикална школа, която съществува от няколко години. Учениците по акордеон са над 55.

Добре уредената библиотека постоянно се посещава от ученици, кооператори, работници и служители.

Народното читалище е второ училище за всички.

Хараламби ПРОДАНОВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Стражица

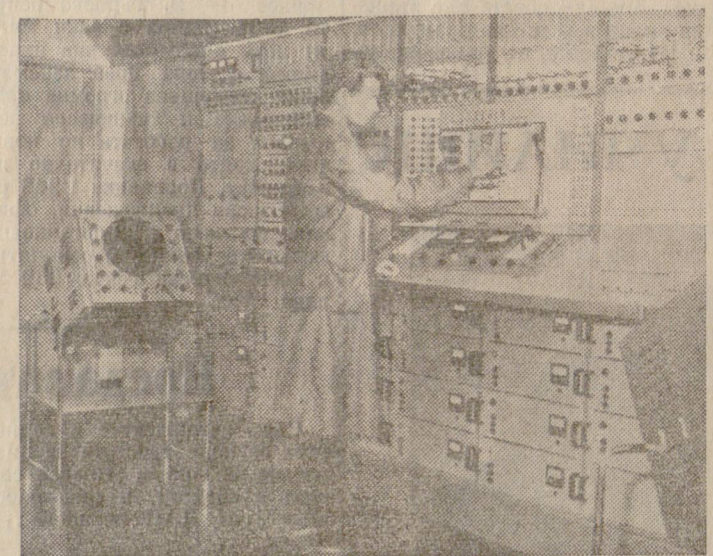
В музикалната школа

Младежката рационализаторска бригада

Рационализаторското движение в ДИП „Варянка“ — Павликени до края на 1960 година все още стоеше на мъртва точка. От време на време пробляваха творчески пламъчета на някои дръзнове младежи, но те скоро угасваха. Последните месеци на годината вече изтичаха, а икономическият ефект от внедрените няколко малки рационализации не надминаваше 8,000 лева. Неволно човек се запита: „Нима тук няма будна творческа мисъл, младежка

жар?”

Тези мисли събраха една вечер членовете на заводския комитет на Комсомола. Трябваше да се реши въпроса за изграждането на младежка рационализаторска бригада. Четирима ентусиазирани младежи дадох честна комсомолска дума, пожелана си успех. Лека усмивка озари лицата на двамата старши конструктори Александър Васильовски и Цветан Алипиев, на шлосера Иван Ватев и технолога Иван Минчев.

Започнаха дни на трескава работа. Търсеха се нови методи за усъвършенстване на машините, за изменение на технологията. Много вечери четирима оставаха край масата с разхвърляни листи и чертежи. Минаха дълги часове на мисли и консултации, на разговори и вдъхновения, докато предложението за „Олеотазане на гладките дъги от всички размери и градуси“ се прие единодушно с голям интерес. Гладките дъги, чието предназначение е да свързват етеричните водопроводни тръби, сега станаха удобни и практични. Намалването на техния градус разреши много въпроси. Формовката на метала става бързо и удобно. Икономисва се значително количество метал, пести се труд, заплащат се по-малко средства за извозването до обектите и т. н. С внедряването на тази рационализация се икономисват 60 тона метал на народното стопанство, а целият икономически ефект надхвърля 140,000 лева.

Още не стихнала радостта от първия успех, а в ръцете на членовете на ТИС се намираще вече ново предложение: „Отрязване на П-профили на хидравличната преса“. Незабавно то му внедряване в производството се налагаха от това, че то носи на предприятието значителни икономии на труд и материали.

Отрязването на П-профили за етажи на вагонетки по-рано ставаше с оксиген. За това бяха нужни 20—25 минути, много кислород и карбид. Сега тази операция с помощта на хидравличната преса се извършва за 12 минути. Или отрязването на заплавяването 1,280 П-профила носят на предприятието 256 часа икономия на време. Икономисва се 1,280 куб. мет. кислород, спестява се 1,920 кг карбид. Или общият икономически ефект от внедряването на тази рационализация надхвърля 18,000 лева.

Предложенията започнаха да следват едно след друго: „Матрица за отрязване на буферни планки“, „Загряване на потите за леене на стомана“.

През 1961 година бригадата е направила 13 рационализаторски предложения. Пет са внедрени. Икономическият ефект от тях е 168,831 лева.

Младежката рационализаторска бригада с ръководител инженер Васильовски е в постоянно търсене, стремежи се да открие онова неизвестно ново, което ще облекчи труда на работниците, ще подобри производствения процес и ще задоволи любимите герои Грам, Столика, Сантиметър, Минута, а сега и на Часовник.

Стефан СТОИКОВ

прузите, вещи! Изненадата за новобратните беше трогателна до сълзи.

Преди една година др. Добрев и другарката му Ина с голямо външно говореха за това голямо паметно събитие в живота им. Сега те са инженери в завод „Георги Димитров“ — Русе.

Бях на руска сватба в село и в град. И на едната и на другата присъстваха представители на обществените организации и на администрацията. Поднасяйки сватбените подаръци, те бяха главните свидетели при подписването на брака. И тук буклата често се покрива с воал, за да се придаде тържественост на момента. Присъствието на представител на обществеността още по-сериозно задължава младоженците да се отнасят към брака и семейството с уважение и почит. Застава ги всеотворно да обмислят въпроса: заслужава ли да се разведат, ако смятат за развод за единствен изход от положението.

Не по-малко интересна беше и една корейска сватба. Корейските студенти през цялото време на обучение в Съветския съюз не си ходят във ваканция. Момичето Ким Сун За се омъжи за момъка Ким Рен Рак. Тя се учеше в Географския факултет, а той във Филологическия. В техните сватби са създадени, както и при нашите, обреди — по време на церемонията младоженците обиват заедно със сватбарите в алеята

изхождение, занятие, обществено положение и имотно състояние, с изключение на поставените под запрещение и лишени от граждански и политически права, имат право да гласуват. Всеки гражданин има право на един глас и взема непосредствено участие в изборите.

Гарантирана е и тайната при гласуването.

Не е така обаче в капиталистическите страни. Там всеобщото изборително право не съществува. В американската изборителна система, поради редица ограничения — висока възраст, голям образователен и имуществен ценз, заплащане на изборителен данък, постоянно местожителство и изискването изборителите да са с „добър характер“ и да имат „добър репутация“ и „добра нравственост“, да са „благородни“ и пр., голям процент от гражданите са лишени от изборителни права. Такава ограничения, в една или друга степен, съществуват и във всички останали капиталистически страни.

Към това, като се прибавят и повсеместният терор, арестите, издевателствата, побойщата, убийствата и пр. по време на изборите, процентът на лишените от право за гласуване се повишава извънредно много.

По същия начин монархофашистките изборителни закони у нас преди 9. IX. 1944 г. лишаваша от право на гласуване голям брой избиратели. Така, нямаша право да бъдат избиратели и избрани военни лица, мобилизираните чиновници, трудовете офицери и войници, учащите се, жените, избирателите с прогресивни идеи, поради задържането и инквизирането им по участъците и затворите и др. Изборите се извършваха в масови фалшификации, насилие, убийства и терор над трудещия се български народ.

Сега в условията на народната демокрация и демократичната изборителна система, изборите в нашата страна се организират, ръководят и произвеждат изключително от избирателите чрез избраните от тях изборителни комисии: окръжна, градски, селски, районни и секционни. Тези комисии се образуват от представители на организацията на БКП, ВЗНС, Отечествения фронт, професионалните съюзи кооперативните и младежките организации, културните, техническите и научните дружества и други обществени организации и дружества на трудещите се, а така също и от представители на събрания на работниците и служителите от предприятията и учрежденията, на военнослужащи от военните части, на събрания на селяните от ТКЗС и селата, на работниците и служителите от държавните земеделски стопанства. Пър-

вото задължение на избирателните комисии е: всъщност в територията на своя район да следи за точното изпълнение на изборителния закон и за правилното провеждане на изборите.

Правото на посочване на кандидати за народни представители и съветници за народните съвети, народни съдии и съдебни заседатели е предоставено на централните органи на обществените организации и дружества на трудещите се, на техните по-ниски ръководства, на общите събрания на работниците и служителите от предприятията и учрежденията, на военнослужащите от военните части, на общите събрания на селяните от ТКЗС и на работниците и служителите от Държавните земеделски стопанства, на масовите и политическите организации и дружества.

В буржоазните държави издигането на кандидатите в изборите е монополно право само на водачите на управляващите партии, зависи изключително от имущественото положение на кандидатите, от участието им в партийния изборителен фонд, от заслуги към управляващата класа и пр.

По нашата изборителна система, за народен представител и за съветник в народните съвети може да бъде избран всеки български гражданин, навършил 18 години, независимо от раса и национална принадлежност, пол, вероизповедание, образование, местожителство, социално положение и имуществено положение. Не могат да бъдат кандидати само лицата с фашистки и други противодържавни прояви.

Народните избраници в нашата страна са длъжни да дават отчет за своята дейност и за дейността на представителния орган, в който те са избрани. По този начин народът упражнява постоянен и пряк контрол върху своите избраници и, когато последните не оправдат гласуването им доверие, или изменят грубо на идеите и програмата, в името на която са избрани, народът има право да ги отзове.

Нарушаването на който и да било от демократичните принципи, върху които е изградена нашата изборителна система, е обвено за тежко престъпление, което се наказва, с лишаване от свобода и глоба. По този начин на дело е гарантирано изборителното право на нашия народ, което му дава пълна възможност да изпрати в представителните органи на власт един от най-добрите си, най-изпитани, най-външновени и до смърт верни на делото на комунизма синове.

Т. СТОИЧЕВ

председател на Окръжната изборителна комисия — В. Търново

Грини за кооператорите

Преди няколко месеца в село Морава беше открит стол за животновъдите. Готвачката Мария Христова Игнатова се справя добре с работата си, приготвя вкусни ястия и закуски.

Тук рано сутрин идват да закупват с топло мляко и чорба гледачите на кравите и работниците от зеленчуковата градина, които, въпреки студа, рабо-

тят в градината.

На обед се хранят още поземче кооператори. Някои започнаха да вземат храна и за в къщи. Храната за обед и закуска струва 2,20 (в стари пари). Всички са много доволни от грижите на управителния съвет и се радват на новата придобивка.

Т. Петров, дописник

ЗА ХУБАВОТО В НАРОДНИТЕ ТРАДИЦИИ

Често човек си мисли защо вече у нас не се употребяват хубавите български думи „години“ и „годиница“. Рядко ще срещнем сега млад човек, за когото между приятелите му да казват: „Нейи години“ или „Негова годиница“. Да, за съжаление това е рядкост. Случва се даже и така: работиш с младежи в едно предприятие или учреждение, дружат младежите хора, а ти дори не подозираш, че ето вече три месеца откак са семейство.

Сватба — една дума, а открива в съзнанието широка панорама на народния бит. Чаршията е препълнена със сватбари и народ, дошли да послушат музиката, да видят буклата, която сега изглежда най-хубава и най-гиздава. Току-изведена из бащинския дом, тя се радва, че върви редом с любимия и мъчно и става, като си спомни песните на приятелките си, които са я буили:

„Сватбай, сватбай, буличие младо, булка да станеш в събота вечер, в събота вечер — срещу невяста... Както се отдели живо от слава, тъй се отдели роба от мама...“

Сватбата минава през всички меридиани на селото. Подир нея вървят каруците, натоварени с дрехите и покъщината на не-

вястата. Когато сватбата спре на площада, каруците с буличенски чези и те спират, а около тях се трупат хора. Особено любозително проявяват жените. Те се взираят и най-внимателно разглеждат всичко: шарените черги и одеала, чаршафи и покривки, дантели и възглавници, дюшеци и юргани, пестри престилки с накити над изписаните сандък. Започват коментарии.

— Работно момиче. Ще стане въртокъщица — разговарят жените помежду си.

А майката със скрита радост и външен слуша хорските признания и откровения.

Ако проследим отначало сватбените обичаи, ще видим, че има много елементи, свързани със суеверието и религията. Така, например, някъде свежквата маже праговете с мед и масло, за да върви животът на младите по мед и масло; на младоженците връзват червени конци, за да ги предпазват от магии, носи се знаме, чинто червен цвят служи да изплаши нечистите сили, с цел да се предизвика плодородие и благополучие в дома през цялото сватбено тържество се сипят житни зърна, ечемик и др. Тези обичаи са лишени от вътрешно съдържание. Обаче други са хубави, символични поздравления и пожелания към младите: например, на много места булицата се покрива с воал или друго покривало, не за да не я

видят лоши очи, а за да бъде по-тържествено; младоженците минават под бяло платно, за да бъде животът им бял и безоблачен, разливат менче с вода, за да им върви по-вода... За всеобща радост при извеждане на булицата се сипят щедро бонбони и дребни монети, а при влизане в момковата къща свежквата по стар славянски обичай посреща младите с хляб и сол.

Много са сватбените обреди, които в миналото битуваха сред нашия народ. Тук не става дума за годеж по старому, за пищност на сватбата, а за скромна сватба, която може да бъде отпразнувана от всеки, който встъпва в брак. На сватбата не бива да се гледа само като сбор за ядене и пиене. Разбира се, без това не може. Но не това е главното. Важното е сватбата да бъде едно голямо тържество, приятно за всички присъстващи и най-вече за самите младоженци, които след това през целия си живот ще си я припомнят. Подготовката на сватбата не е лека и проста работа, защото тя трябва да се превърне в голям семеен празник, отличаващ се от другите празници със своята тържественост и с броя на поканените гости. Веднаж в живота се прави сватба. И затова за нейното отпразнуване не се жалат средства, труд и подготовка.

В съветския съюз бях сви-

тел на няколко бракосъчетания между студентите. Нашето землячество като уна, че студентите Добри Добрев и Нина Иванова от Термязевския институт оформили, без всякакви външни препятствия, своя брак, реши да отпразнува тяхната сватба. Вдигна се голяма българска сватба в Москва.

В просторната и празнично украсена с цветя и гирлянди стая на института бяха под редени много маси, покрити с чисти бели покривки и украсени с букети от свежи цветя. В средата беше поставен пъстър български килим. Към 6 часа вечерта в стаята започнаха да приемат големи групи хора, празнично облечени. Тук дойдоха майката и бащата на невестата, кръстника, представителите на института, професори и преподаватели. Всички насядаха на трапезата. Поднесена беше вечеря обилна, открита с шумни надривания. Първ кръстникът поднесе на младоженците голяма пита със сол и червен пипер, пожелавайки им щастие, здраве и успех в живота. Пожеланията изразяваха дружба и любов между български и руски народ. След това по стар народен обичай разчурих питата на малки парченца, които бяха раздадени на присъстващите. А колко подаръци поднесохме към средата на вечерята: чаши, тенджери, сервизи и други, необходими за съ-

пущения са наистина образец за подражание. Танцувайки със съпругата си Ал. Комаров, изглеждаше на истински младоженец.

Днес, когато нашият народ изгражда материално-техническата база на комунизма, когато в съзнанието и бита на целия народ, се извършва дълбока революция, изменя се съдържанието и смисъла на живота, можем и трябва да вземем от народните традиции онова, което действително представлява хубава народна традиция. И от друга страна трябва да въвеждаме нови моменти, които да отговарят на нашия нов светоглед и на съвременните отношения.

Вече в много села, сватбите приемат нова форма и ново съдържание. На такава тържество видно място е отредено на зването или бригадата, в която е работил момъкът или невестата. Но все още по-редки са случаите в заводите, фабриките и учрежденията сватбите да се подготвят по новому, с поддръжане на хубавите народни обичаи.

Като възстановяваме прекрасния смисъл на старите, хубави понятия „години“ „годиница“, „сватба“, ще съдействуваме за изкореняване на други думи, които не са типични за нашето време, ала се срещат „развод“, „самотна майна“, „неизвестен баща“. От хубавите традиции трябва да се учим и да ги поддръжаме.

А техниче съпругески отво-

на „любоните“ и там посаждат млади фидани. Но, понеже в Москва няма такава алея, то посаждането на дръвчетата стана в парка на Московския държавен университет, в „Алеята на дружбата“. Всеки пред себе си (младоженците) дава клетва да пазят чувството си към другия, тъй както се пазят младите фидани. Ако някога през живота стане така, че се стигне до развод, най-напред да допитат до всички сватбари, присъствували при посаждането на дръвчетата. Обществено мнение става пазител на чувствата на младото семейство.

Възпитателно и голямо значение има едно друго семейно тържество — семейната годишнина.

Нашият преподавател Алксандр Комаров отпразнува тридесетгодишнината от своята сватба. Това беше истински семеен празник. Тук присъстваха най-близките му хора: дедата, внучетата, роднините, приятели, близките. Сред всички присъстващи най-голямо внимание се отдаде на юбилярите.

Преди да вдигне тост, Ал. Комаров благодари за вниманието на присъстващите: „Нашата годишнина, за мен и съпругата ми, представлява истинска сватба. Когато се оженихме, ние не имаме сватба, такава бяха обстоятелствата, но тона не ни е попорчило да пазим чувствата си чисти като водите на Байкалското езеро!“

А техниче съпругески отво-

А техниче съпругески отво-

А техниче съпругески отво-

А техниче съпругески отво-

Георги МИТКОВ

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

Днес на страницата:

- ★ Полскосеновските комсомолци
- ★ Стръмната пътека на човешката обич
- ★ Старите самодейци от Дъскот
- ★ Дарил 36 килограма своя кръв
- ★ Младите медицински работници спечелиха любовта на селяните
- ★ Предизборна подготовка в Алековска община
- ★ Дървени мебели с мукавя на кръпка

Комсомолците — могъща струя

„Младостта — това е могъща динамична боева сила, която активно участва в борбата на човечеството за своето по-добро бъдеще“.

Н. С. ХРУШЧОВ

НИМЕРИЯТ ВЯТЪР тича в безкрайния си път и диволито гони сухо листенце. Оставя го за миг до някой камак, сякаш да си почине, после пак го подема и бакърената му дръжчица издава тънък звук.

Станка го наблюдава мълчаливо. Дали за него мисли тя или? ... Какво ли я вълнува сега! Мислите я връщат назад с дни, месеци, година.

Беше есен. Северният виеше в уличните и на това място, където тя стои сега я срещна председателят на кооператива.

— Другарю секретар — се обърна той към нея. — Колко комсомолци ще изпратим на работа в стопанството? Не бива да ходят само по макове и забави!

На Станка ѝ стана мъчно. Доната намери отговор, председателят си замисли. Дълго се върташе след високата му фигура, която се стаяше в синкавия здрач, а в ушите ѝ кътияха неговите думи. С тях си легна, но не заспа. А и можеше ли да заспи? Та нали Окържният комитет на Комсомола ѝ изпрати да помогне и активизира дейността на младите в с. Полска Сеновец! Те я приеха топло и еднодушно я избраха за секретар на организацията. А сега няма да остане безучастна. Искаше ѝ се да скачи от леглото, да покаже другарите си и да покаже на какво са способни.

Когато Станка отвори очите, навън се зазоряваше. Облече се набързо и излезе. На улицата още нямаше хора.

— Къде съм тръгнала толкова рано? — упрекна се тя.

Понечи да се върне, ала в мисълта ѝ изплуваха думите: „Само ходят по макове и забави“. Обърна се и уверено застъпи по разкаляната улица.

Срещна Гиргина Тотева и я завака.

— Много си подражняла. — Че само в песните ли ще има ранобудни моми? — шеговито отговори Гиргина и като прехвърля нобилищата на другото си рамо, продължи — Ох, не мога да спя пощем.

— Защо?

— Искат ми се да отида на работа в краевфермата, но дали ще мога да се справя. Пък и нашите твърде не ме...

— Ех, каква си! Димитър Чаталбашев тъй се колебае, а вече пет години работи и е един от най-добрите доячки.

Разделиха се. Станка отиде в Стефини. На гости беше ѝ дошла нейната приятелка Мария Ангелова. Трите поговориха.

Щастие е да помагаш на другите

В коридора пред операционната беше съвсем тихо. Две жени мълчаливо впираха поглед във вратата, от време на време сподавена въздишка се отронваше от бледите им устни. Врата се отвори, но не тази от която не отстъпваха очи, защото там, зад нея, се мъчеше да задържи сетивия си дъх техният съпруг и баща. От дъното на коридора се задале една сестра, придружавана от човек на средна възраст, който излъчваше здраве и сила. Той уверено отвори вратата на операционната и влезе.

— Виждаш ли го този здравеняк? — се обърна към блондиня д-р Халачев. — Той има

бабнуска кръв! За три дни ще се съвземеш!

Кръвта, която бай Любен даде, над 600 грама, наистина възвърна болния отново към живот. Тук думите са безсилни да изразят радостта на спасения и спасителя.

Това не беше първият случай за бай Любен Христов — Форчик. Нима може да се разкаже за всички! Неговата кръв е изтрила сълзите на много майки, върнала е в производството много хора.

Тя е спомогнала на много деца да намерят отново своите майки, майки — своите деца.

Нима могат да се помнят всички случаи! Те са много. Над 36 литра кръв за благото на хората! И колко щастлив е бай Любен, когато тези, за които отделил от себе си, оздравяват! Малките подарци бледнеят пред мисълта, че си помогнал, че си дал живот.

Първият път, когато се реши да стане кръводарител, беше преди 18 години, през един студен февруарски ден в София. Збърте му траката и от студ и от вълнение — неизвестното малко го плашеше. А после всичко беше много просто. И от тогава, всеки месец, той редовно дава от своята кръв, за да помага на хората. Не чака никакви поклони, сам ходи. Не престана и тогава, когато кръводаряването от няколко години стана безвъзмездно... На та-

Подготовката започна

И в селата Алеково и Хаджидимитрово започна подготовката за изборите. В двете села се извършва политически комисии. Активистите на Отечественния фронт издирват и уточняват имената на члбрателите. По села и квартали става събираща.

Георги Броянов

Г. ЕВДОКИМОВ

ГОЛЯМАТА ОБИЧ ПЕЧЕЛИ СЪРЦАТА

Когато преди три години учителката Мария Райкова прекрати прага на основното училище в гр. Елена, нещо радостно запърхна в гърдите ѝ, някак тревножко заби сърцето. Тя се радваше, че идва в това голяма училище, но и се тревожеше; дали ще спечели сърцата на децата!...

Далеко остана малкото разстояние по високата байр селце Блъсковци, навлажнелите от мъка очи на селските деца, на техните бащи и майки, които тъй много я уважаваха, цениха и обичаха. Родно селце! То винаги е било скъпо и мило, хубаво и весело, защото там изпълниха свидетелите детски дни, моминското време, вечерите, напоени с аромата на хлебобродните поля, на нежните дъхави горски цветя.

Мръкнеше ли и здрачът запълни по Чукашкия байр и крайпътните дървета опънат дългите си сенки по избуялите ливади до поля и пожълтели жита, тя тръгваше. Ех, пътища! Бели селски пътища, по-стлани с мека слама и увяхнало сено. Кого ли не сте мамили, кого ли не сте стопляли и в най-страшните бури и зли вихри!

Много са те белите пътища, но пътят до големата обич, до сърцето на хората е стръмен

и труден и води до малките мъжурки, до огнищата, седенките, събиращията, до блеснали с много светлина читалищен салон. И ходеше Мария Райкова. Не се спираше. Винаги беше при хората, при децата, при онези, пред които тя разтваряше чудната книга на живота...

...Едно малко момиченце с дълга рокичка, грижливо гресано върви след волската кола, която пълзи по стръмния коларски път през пътмнявалата гора. Студеният есенен вятър граби с пълни шепи сухи листа и блъска с ярост в бялото лице на детето, което му обръща гръб и пак продължава да шляпа след колата.

— Далеко ли е нивата? — пита то с пресипнал глас и в чистите му очи, одухани от вятъра, избиват дребни сълзи.

— Още малко! — успокоява своята рожица бащата и още по-силно жасва поводите на уморените животни...

Оттогава изтече много вода. Малкото момиченце с дълга рокичка порасна.

на се и един ден се върна отново в селото от Института с диплома за равнопоставена начална учителка. Зарадваха се не

само децата, но и хората. А зарадиха се за нея неспокойно, но радостни училищни дини.

— И сега още си спомням! — разказва тя, — как проведохме първата среща със стария атак дядо Стоян Христов от Дървеници. Много бяха чували за него те, но малцина го познаваха. Когато дядо Стоян застана сред децата и ги обгърна с големите си добродушни очи, всички станаха дъх.

Разказа ми той за Еленската партизанска чета, за Тинко и Младен, за борбата, която преди Девети нивеше из поля и планини. Накрая преди раздялата той запя. Хубава песен, песен, която нявга са пели сред безмълвната тишина на Балкана партизани и ятаци, песен, която ти е вдигала на решителен бой. Когато завърши, от изсушените му очи като златни мушкетери заслизаха по набръчканото му лице радостни и с ниньо незабравими сълзи.

Това, което разказваше учителката, слушаше и целият отряден съвет, събрал се да подработи плана на отряда.

Вече три години тя работи с децата от основното училище. Три години, а колко много е направила и за децата, и за училището! На много учители е помогнала, показала, въздушевила.

— Понявга, — беседвам с нея, — ходя цял ден от предприятие в предприятие, за да се запозная с работата в тях, с промените, които животът всеки ден нанася. Събирам данни и цифри, защото аритметиката трябва да свързваме с живота, за да бъде тя трайна и дълбоко да се врязва в съзнанието на децата.

За нейната откровеност, чистосърдечност и трудолюбие целият колектив я уважаваше и търси за помощ, защото не лесно се печелят детските сърца, не лесно се знания дават, ако ти сам не се обогатяваш всекидневно и всекчасно.

Тя не е само учителка, а и пропагандист в Отечественния фронт в квартала. Там тя с голямо старание учи стари и млади...

Васил ТЪРСАНКОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ — Елена

ра Горна Оряховица влак отрязва краката на работник. Налага се веднага да му се прелее кръв. Бай Любен е на своя пост — 400 грама кръв спасява пострадалия. Не е малко, но с това той ще оцелотливи много хора.

Всички се чудят на неизчерпаемата му енергия. До сега не е заболявал абсолютно от нищо. Нима това не е най-добрият показател за тези, които се стакуват да дадат от своята кръв!

Любен Христов е не само добър кръводарител, но и добър певец. Песенното изкуство е друг важен дял от неговата автобиография. „Който пее, зло не мисли“ — казва народната мъдрост. А човек, който обича музиката, обича и живота, ятова той раздава от себе си, за да се радват на живота и другите.

Народната власт е преценила заслугите на бай Любен и го е наградила със значката „Почетен кръводарител“.

Щастие е да помагаш на другите!

Нина ИВАНОВА

Все по-големи са грижите на Партията и Правителството за опазване здравето на всички граждани, за което е създадена широка мрежа от здравни заведения. Едно от тях е и здравият пункт в с. Б. Черква, където с усърдие работи д-р Илиев, завеждащ общинската здравна служба.

НА СНИМКАТА: Д-р Илиев грижливо прележда пациент.

Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

КРАСОТАТА В НОВИЯ ЧОВЕК

Много са грижите, които на шата Партия полага за трудещите се от селото и града. И, както каза първият секретар на ЦК на БКП др. Гюргор Живков, първата грижа на Партията и Правителството е грижата за човека. Много неща нямаше

преди 9.IX. 1944 година. Много работи се направиха и има още да се правят сега, в с. Иванча. Но като най-важна при добивка и построяния и работещ от няколко години здравен дом. През него минаха няколко лекари и акушерки, които оказваха помощ на трудовите хора за опазване на тяхното здраве.

По едно време здравният дом остана без лекар и акушерка. Първоначално се и ръководители на здравия пункт в селото ни. В един хубав октомврийски ден дойдоха двама съвсем млади хора — лекар и акушерка. Доктор Христо Златанов, не повече от 25-годишен, а Вероника Русева, — още по-млада от него. Веднага започнаха работа. Младите капризни болни изказваха съмнение, че тези млади хора едва ли ще се задържат и едва ли ще вършат работа. Но само за кратък срок от време мнението на невярващите коренно се промени и те просто чувствуват срам пред себе си, защото са мислили така. Сега няма жител от селото, който би казал лоша дума за тях. Ако човек отиде в здравния пункт, поседне и послуша, ще се увери напълно в това.

Топлите и пътни са чувство на отговорност отношения на тези млади хора към кооператорите от с. Иванча, за да се укрепва и пазят тяхното здраве, да се увеличава тяхната работоспособност и радостен живот, са много добре оценени от иначани. Те работят с разсъзливост, бързо обслужват своите пациенти. За всеки отделен човек ще намерят голям думи, за да го посрещнат. И много често възрастни кооператори и кооператорки казват: „Те това се казва нови хора! Как можем да кажем лошо за тях?“ Ще те угнетят, ще те посрещнат...

И правилно е общественото мнение, че най-красивото в новия човек е неговата скромност, културни обноски и честност. Много често се налага и лекарят, и акушерката да бъдат безпосредствено посрещани. Но те винаги при всички случаи без да жалат своите сили и познания изпълняват с чувство на приятен дълг своята задача.

Т. ЧЕРВЕНКОВ

Нов тип барети

От два дни в секция „Плетени барети“ при фабрика „В. Левски“ във В. Търново започна ново производство на плетени мъжки, скиорски, дамски и детски барети. Ежедневно колективът на фабриката ще изработва по сто броя барети. В сравнение с досега произвежданите, новите барети ще бъдат олекотени с 20 грама. Ежедневно ще бъдат спестявани 2 килограма суровини. Инициатор за произвеждане на новите видове барети е главният инженер на предприятието Стефан Първанов Ботев.

Радващи резултати

За колектива на Държавния месокOMBинат — В. Търново 1961 година завърши с 41 дни по-рано, а до края на годината беше произведена надпланова продукция за 21,273,000 лева.

Вдъхновени от постигнатите успехи, работниците още от първите дни на новата година се заеха здраво с изпълнението на новата производствена програма.

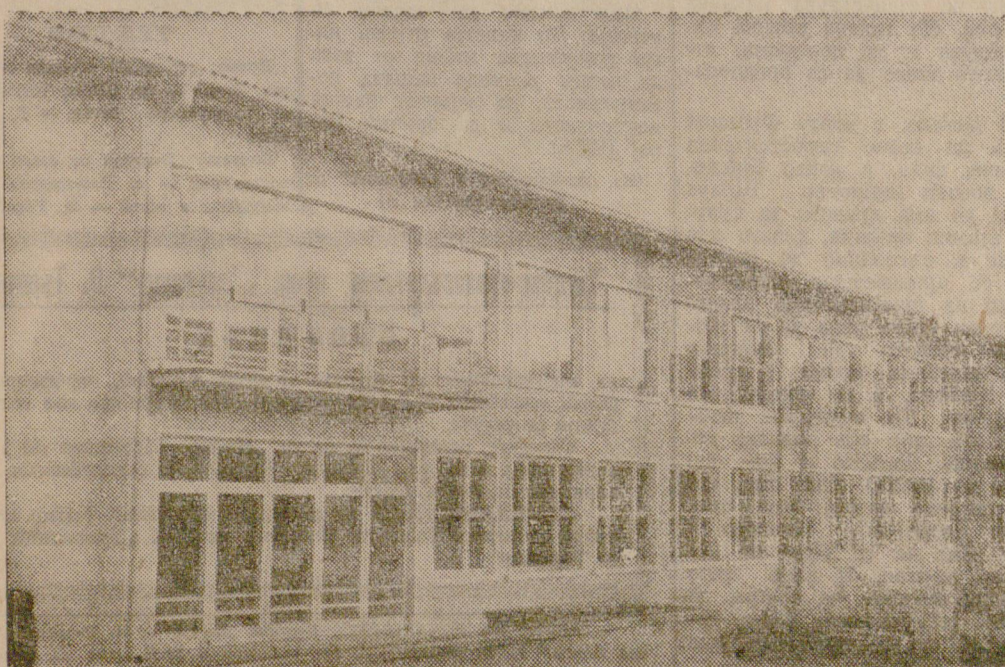
Планът за първите седем производствени дни е значително преизпълнен. Преизпълняват се и трудовите норми — средно 130 на сто.

Това е доказателство, че задачите за месец януари и първото тримесечие ще бъдат изпълнени с чест.

Хр. Христов

вж. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 6 от 13. I. 1962 г

В широките и просторни помещения на новопостроените детски ясли в Г. Оряховица ще растат безгрижни и щастливи деца на много родители, работещи в предприятията и учрежденията в града.

ТОВА КАЧЕСТВО ЛИ Е?

Преди известно време посетих магазина за мебели на ГТП „Градска търговия“ — Г. Оряховица.

В него имаше хубава леща. Но имаше и нещо, което предизвика възмущение. Това беше един кухненски шкаф, изработен от дърводелската ТПК в гр. Лясковец. Външният му вид — хубав, заради което беше ангажиран от един гражданин. При последното оглеждане обаче се откри дефект. На вътрешната преграда има-

ше една дупка от чеп с диаметър 8 см. Тя беше замаскирана с мукава, боядисана отгоре с бяла боя.

Купувачът пожела да бъде направена рекламация пред производителя, но продавачът отказа. Така че рекламача, когато друг път ще откажат изпълнението на поръчките му!

„Хубаво“ средство за подобряване на качеството са измислили другарите от дърводелската ТПК в Лясковец.

К. Антонова

ДА СЕ ПОДОБРИ УЛИЧНОТО ОСВЕТЛЕНИЕ

Прави лошо впечатление нередовното улично осветление на улиците „Зеленка“, отчасти „Елин Пелин“.

По тях улица понякога по цяла нощ електрическите лампи светят, а към 6 — 6.30

часа сутринта се изгасят, тогава, когато голям брой работници, ученици и служители, отиват на работа.

Улица „Зеленка“ е лошо осветена, а ул. „Сергей Румянцев“ е без каквато и да било

настилка и при лошо време — дъжд и сняг, двете улици стават мъчно проходими.

Енергоснабдяване и Градокият народен съвет — В. Търново трябва да вземат мерки.

Матей Йорданов

Стрелките — съдии

— Бре, че те достигат на 930 учебни дни! — запита при-
яно една от стрелките.

— А знаете ли на какво се равняват тези 930 дни? — продължи другата. — За 930 учебни дни тукначката Костадинка Махмудова от бригадата за комунистически труд в ДИП „Рекорд“ — Г. Оряховица, като работи по 5 часа на ден, ще изтече 130 200 м плат. За същите 930 учебни дни един строител ще изсидва 4 180 кубика тухлена зидария, колкото се равнява на 60 апартамента или 5 блока с по 12 апартамента. А един стохлядински шофьор за същите 930 учебни дни, като работи по 5 часа дневно, ще измине 63 700 км и ще осигури приход 85 881 лева (стари пари). Или един ученик да прочете сто хиляди страници литература, ако работи по 5 часа на ден.

— Ехе, че тя много голяма загуба излиза! — извикаха учениците двете стрелки-съдии.

За тази загуба трябва да помислят учителските колективи в Горна Оряховица.

КАРАНДАШЕВ

Всепи би казал, че локумите нямат нищо общо с виното (било то червено, бяло, наложено, газирено, пелин, бутливо и др.). И това действително е така. Така е, защото, например, ако свъртеш 3-4 чаши вино (а това зависи колко носиш и доколко виното е разрежено с вода от съответния винопродавец), ти можеш така да се видоизмениш, че и законната ти жена да не може да те познае. В единия случай може би те избие да кажем на народната песен „Колко сме яла и пила“, а в другия случай да се опънеш на отбър и от мига да не отидеш на работа.

А при локумите не е така. С локума се подслаждаш и дето се вика капе ти мед на душата и най-важното, че локума можеш да го разтегляш. И така, макар и накратко, докажем, че локумите по нищо не си приличат с виното. Е, питаме ние, откъде тогава във „Винпром“ — Павликени се извлича такива големи локумджии? От есен до ден днешен (13 януари) разтегат локуми, че ще започнат техническата учебна година. А техническата година свърши преди при тях да е започнала.

Профкомитетите пък на всички мекопереработващи предприятия в окръга също правят опити да създадат така наречените млечни локуми. Разтегат ги те във вид на протаканя и резултатът е същият както на винпромците. Техническата учебна година и при тях до ден днешен не е започнала.

Като връх на локумджийското майсторство обаче се очертават профкомитетът и ръководството на ДАП — Павликени. Доста успешна демонстрация те са направили много отдавна на нарочно организираната от тях среща — банкет между първенците и тях, които трябва да бъдат обучени от тях по почина „Предвай своя опит и знания“. Много вино се изпило, много сладки приказки се изприказвали, много локуми се разтегнали. И сега, за да си спомниш кой какво е приказвал, какви обещания е давал и какви договори са се подписвали по почина, се налага да организиращ нов банкет, където да се съберат първенци и необучени, за да си кажат поне „Здрасти“.

Иначе, всичко ще си остане само локуми.

ЛОКУМИСТ

Жилнатите отговарят

В животновъдните ферми на с. Крушево от кооператива на с. Поликраище, вече няма да се пилее безразборно ценния кооперативен фураж. Така е, защото след като по-

този въпрос отпразнихме в брой 148, вестникът бил взел мерки. За това ни уведомяват от районното бюро при стопанството, в което пиле не се радва.

Н. К.

„Тик-так, тик-так“... равно мерно отбониха приключването на първия учебен срок училищните часовници в десетте учебни заведения в Горна Оряховица. Сутрин и вечер стрелките усмихнати посрещаша и изпращаха учителите и учениците. Без да се поддават на покупки, те честно и почтено измерваха всекиму изработеното. Затова и жътвата е различна.

В някои от бележниците на учениците стрелките с много любов и внимание изписаха отгоре до долу отличен. Това са техните любимци. Тези ученици строго планираха и подреждаха своята учебна работа, като точно спазваха дневния режим, пестяха всяка минута.

В други бележници стрелките-съдии вписаха много добри, добри и средни оценки. Ех, имаше, разбира се, както във всяка стока и не малко брак. Изкривените двойки в бележниците се хилеха на своите притежатели сякаш искаха да им кажат: „Не ви достига огъня за учене, пилеехте си времето“.

И ето, на 31 декември, когато старата година изпъшка уморена и похлопа Новата година, стрелките срещнаха на улицата своите възпитаници. Колко различни бяха техните лица, мисли и преживявания!

Стрелките се учудиха:

— Я виж, ти, учителите са виновни, че те бяха се скарали с нас и не ни зачитаха.

На площада стрелките се разделиха, като всяка пое за своето училище. Тихичко, крадешком те се промъкнаха в загърналите училища, незабелязано влезнаха в учителските стаи и наостриха уши.

— Училището не е кафене. Който не му отговаря — навън! Искам намаляване поведението на 16 мои ученици. Ако не ги накажем... — натърти очилат учител.

— Другарю директор, — скочи нервно друг учител. — Ако не се изключи ученика Димитров, аз си давам оставката за втория срок. Или той или аз.

До късно вечерта бръмчаха учителските кошери. Някои хитро, както библейският Пилат Понтийски, си измисляха ръцете

Н. КЮРТИН

В мътна вода

Като бръква в джоба си и чул зъбна в себритистите аметисти, приятен гъдел полазва по тялото ми. Красивички, пък и практични са новите пари.

Но спомена ли пари, ред случай изпитват в съзнанието ми. Докато се оправим със старите и новите, колко грешки! Веднаж продавачката в хлебопункта ме вика за помощ, за да направим комбинацията със старите и новите. Една продавачка в конфекционен магазин върнала 20 нови, вместо 20 стари лева. Грешки, човек понася се заблуждава.

Но какво да кажем за тези, които в мътната вода гледат да хванат повече риба и си напълнят кош. И че ви кажа под секрет, че такива хора се срещат най-много между келнерите.

Отнаме да вечеряме в закусвалнята „Родина“. Кой не знае, че тук се сервират най-

вкусни кебапчета, и че не чакаш по половин час, а веднага ти ги сервират! Вечеряме и идва момент да плащаме. Като фактур направил сметката Пенка Каломенска. Но личеше си, че е малко гузна.

— Десет стотинки ли струва салатата? — питам.

— Чакай... — почеса се по тила ти. — Каква ви беше салатата?

— Та вие нямате сто вида салати.

— Ах, да... грешка, седем стотинки.

Три стотинки повече... — това значи тридесет стари стотинки. От мен три, от друг двете Каломенска и други като нея използват мътната вода.

Защо управителят допуска да се петни хубавото име и да се уронва завоювания авторитет на закусвалнята „Родина“?

Н. К.

Римският договор, с който се създаде европейската стопанска общност, предвижда само две форми на присъединяване: обикновеното присъединяване (чл. 237) и асоциирането (чл. 238). Както и да наречем това обединение, то ще има за целта швейцарска политика огромни последици, които размери не може да се преценят отсега.

Свободното движение на хора, стоки и капитал в интегрираната капиталистическа Европа, създаване на политиката в областта на социалните въпроси и на надниците (надниците за мъже и жени), синхронизирането на аграрната политика изискват все по-големи жертви спрямо суверенитета, независимостта, все по-силно подчиняване на международни решения (дори и да не участват напълно в европейските организации), изискват отказ от прерогативи на парламента и дори на правителството и най-после отказ от политиката на неутралитет.

Наистина това ще се оспорва, но все по-слабо и вече се намират лица, които открито се застъпват за такъв отказ, като твърдят, че колкото по-бързо стане това, толкова по-големи облаги може да се извлекат.

Сега сме далеч от годините около 1950, когато гражданите се обвиняваха като клеветници, и дори биваха преследвани и съдени, когато изразяваха съмнение в намерението на правителството да запази неутралитет. Днес със забележителни фрази се признава, че трябва да сме готови на из-

вестни „жертви“, които по възможност ще бъдат малки, че не може да се иска „случаен Швейцария“ да бъде признат за специален случай, да се отреди на нашата страна специално положение. Днес преди всичко се полага грижа да се запази само външния вид, етикета за държавно-политически неутралитет, основата на швейцарската политика.

Колко наивно! Кой в крайна сметка бива лъган? Положително не онези, които управляващите искаха да заблудят. Бъдещата швейцарска външна политика ще се преценява според действителността, а не според декларациите или това, или онова официално ограничение. Или Швейцария няма да се присъедини към Европейската стопанска общност и ще остане неутрална, или ще се присъедини, и тогава няма да има никакъв неутралитет. Защото Европейската стопанска общност ще донесе най-напред стопанска уравниловка и като последица от нея политическа. Който с течение на годините ще става все по-потискаща. Никой не може да се съмнява, че това, нали такива предупреждения направиха и онези, които ръководят съдбините на Европейската стопанска общност в Европа, и извън нея.

А народът?

Кога ще бъде питан народът? Под каква форма? Теоретически, според конституцията, трябва да се вземе неговото мнение. Дори би трябвало да се направи предложение за изменение на някои членове в конституцията, които засягат неутралитета и пълния суверенитет на Швейцария. Ето защо за противниците на интеграцията би било невъзможно да поставят въпроса в из-

Вечер на „атеиста“

Искам да ви разкажа как проведохме една много полезна за нас вечер на атеиста.

Това беше на връх свети Стефан — 9 януари. За да насатим атеизъм у всички стефановци, стефанкини, стоянкови, стоянкини и други подобни, поддали се на религиозна заблуда, станали роби на вредни традиции, поръчахме да се явят вечерта в помещението на стола, като не забравят какъв ден е днес.

Проверката по списък показва, че никой от поканените не отсъства. Това за пръв път се случва в Стройрайона — В. Търново! Тук бяха началникът на отел „Снабдяване“ Стефан Маринов, началникът на склад Стефан Гърдев, Стефана Фъртунова от техническия отдел и други стефановци и стоянкини, во главе с партийния секретар

Стоян Бонев. Като почетни гости тук бяха заели места отявлените атеисти Мария Маринов, главен счетоводител на Стройрайона, Христо Сапунджиев, зам. главен счетоводител, Христо Раев, технически ръководител и др.

След като се направи проверка на присъстващите, се премина към дневния ред. Думата бе дадена на партийния секретар Стоян Бонев, за да изнесе доклад на тема: „Религиозните празници и традиции и комунистическото възпитание на трудещите се“.

— Другари! — изкашли се и започна своя доклад той. — Днес е девети януари. Както знаете, от едно време на този ден е стефановден. Другари, ние сме убедени атеисти и със светните не се сватосваме. Както знаете на стефанов-

ден... — в този момент гърлото на Бонев прегръмна, затък на се, сякаш нещо заседна там.

Той се помъчи да произнесе по-нататъшните думи, но не можа. Грабна стоящата пред него сребриста чаша с червен резняк и не изтрая. Потупаха го по гърба след като й видях дъното, но не би. Тогава той взе и една пилешка плешка, за да обляжи гърлото си.

„Последваха го и другите. Затракаха вилници и чинии. Запухаха необикновеното събрание, развълнуваните кристални чаши с руино вино. Вечерта на атеиста навлизаше в пълния си размах. Гръмна и джазът. Залюля се подът. Последваха духовити номера. Дойде и коронният номер с тоятата — резнякът развърза езиките... Засрашиха се стъклата на прозорците, изпоти се от ад и зарониха ручей създи.

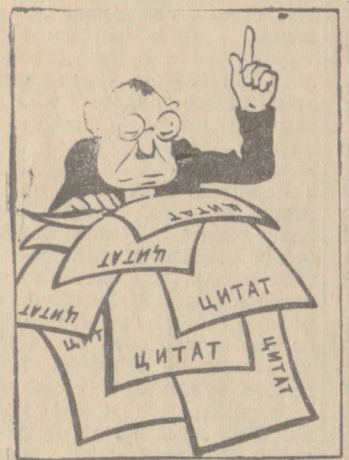
Закриването на знаменитата атеистична вечер на отявлени атеисти при Стройрайона — В. Търново стана в различно време на малките часов: едни си отидоха в един час, други — в три.

Такива вечери винаги оказват голямо влияние. Оказа и нашата. На заранта устните почти на всички участници във вечерта се напукаха, защото нямаше донесена вода — гарафите още от снощи бяха взети за червения елексиер. После донесоха вода, но в продължение на два часа не можаха да се погасят хората... Да оставим настрана това, че работното време през деня за някои по-нездържливи мина в прозявки.

Н. КЮРТИН

Весела Зоология

Кар Н. Цончев

тип „Преживяна“

тип „Безгръбначни“

Разред „Човекоподобна“

Разред „Копитна“

ИЗ ЧУЖДЕСТРАННИЯ ПЕЧАТ

МИСИЯТА НА ШВЕЙЦАРИЯ

Независимост, неутралитет, мир!

от Жан ВЕНСАН

В края на годината ние нямаме за цел да изброяваме събитията през последните 12 месеца, както е обичайно, нито пък искаме да анализираме изгледите за бъдещата година. Не че не създаваме доколко идущите месеци са важни за съдбата на човечеството. Нито един проблем, от който зависи бъдещето на света, не е разрешен, нито се намира на път да бъде разрешен: въпросът за мирния договор с Германия, западноберлинският проблем и главно видът и протичането на мероприятията за намаляване на въоръженията, които ще поведат до общо и пълно разоръжаване, включително ядрено разоръжаване, унищожаването на атомните оръжия и прекратяване на опитите с тях.

Ние естествено знаем, че всичко зависи от разрешаването на тези проблеми. Те са ни занимали и ние сме ги разглеждали на това място. Естествено ние ще се връщаме на тях много пъти.

Днес се ограничаваме с това да обхванем вниманието върху два важни за бъдещето на нашата страна въпроси, тъй като от тяхното разрешаване зависи насоката на нашата външна и военна политика и до известна степен дори и

съществуването на нашата страна. Ние искаме най-напред да повдигнем въпроса за европейската интеграция и за асоциирането на Швейцария с европейската стопанска общност, решение, което в момента малко можем да повлияем, а след това и за атомното въоръжаване на швейцарската армия, по който въпрос швейцарското население по принцип ще си каже мнение-то в края на март 1962 година.

„Нова“ Европа — интеграцията

Самите изрази са варварски и неприяно ни напомнят онези, които нацистите употребяваха в 1940 г., когато говореха за „нова Европа“, под което разбираха също интеграцията и искаха подчинение на третия райх.

Никой не знае, никой не може да каже какво ще стане от Швейцария в тази „интегрирана Европа“. Никой не ни осветлява за това, защото предпочитат неизвестността, предпочитат да извършат едно лошо дело в сянка и да изправят швейцарския народ пред свършени факти. Швейцарската молба до Европейската стопанска общност, която — това е символично — бе отхвърлена до бонския министър Лудвиг Беккер, е така съставена, че не съдържа дори думата асоцииране. Обаче

В час по аритметика

Часът по аритметика беше към своя край.

— Добре отговори, Иванчо, но я разгледай тази бележница, — каза учителят и му подаде сметка № 024360, издадена от шофьора на таксиметрова кола 07-24 на ДАП — Търново.

Очите на Иванчо занграха по сметката. После той вдигна главата, усмихна се, но все пак с чувство на малко обиден, каза:

— В тази бележка няма нищо особено: тя... тя е за някое първоначално или даке...

— Внимавай, внимавай Иванчо! — прекъсна го учителът.

— Колата пътувала от В. Търново до Г. Оряховица и обратно — започна уверено Иванчо. — В началото на пътя километражният апарат е показвал 41360 км, а в края — 41380 км, или колата е измисляла общо 20 километра.

— А по-надолу какво пише? — Изминати 30 км по 1.50 лева... 30 ли! — изрече Иванчо и веждите му се надигнаха.

— Трийсет я! — отсече учителът. — Затова... двойка!

— Но защо двойка, другарю учител! — малко възклицан Иванчо, краката му се подкосиха, а пред очите му занграха големи черни петна.

— Двойката не я пиша на теб, Иванчо, — тя е за шофьора на въпросната кола! — дяволито подхвърли учителът.

— А-а-а... свързе се Иванчо и тръгна към чина си.

Класът се зaley от весел смех. Вън по улицата прелетя кола № 07-24. Дали и сега шофьорът изчислява изминатите километри все така?

Иглико ОСТРОВОВСКИ

Отворено писмо

Я не знам към кого да се обърнем, затова реших чрез вестник да благодарим на тия, дето са причина лампите по улицата от педагогически институт до „Балкантурист“ — В. Търново да светват чак в 21 часа. Убаво нещо е тъмнината: де ка, е тъмно, я съм там и си знам работата. А пък некои недоволства. Е на оти! Техна си е работа — я нали съм си добър!

Кой съм я?

Я съм Мике... Микето бе, дете ме изключиха от София оти „съм бил“ хулиганин, а сега живея при леля си и учим у едно от днешните учебни заведения...

Стискам ви лампите!

МИКЕ САТЪРО

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират от 15 до 21 януари следните филми: „9 септември“ — В. Търново; „Първи изпитания“ — II серия; „Искра“ — В. Търново; „До другата пролет“; „Ал. Константинов“ — Свищов; „Леон Гарос търси приятеля си“; „Академия“ — Свищов; „До другата пролет“; „Часовникът спира в полунощ“; „М. театър“ — Павликени; „Къщата с мансарда“ и „Светлина в прозореца“; „Напредък“ — Г. Оряховица; „Пет патронни гилзи“ и „Обичам те, живот“; „Хр. Ботев“ — Елена; „Пред изгрев“ и „Възкресение“ — I серия; „Хр. Ботев“ — Лясковец; „Скитници“ и „Чисто лебе“; професорско кино „Хар. Стоянов“ — гара Г. Оряховица; „В началото на века“ и „Гордост“.

ТЕАТЪР

Драма: „Моника“; вторник — с. Ре, сеп, сряда — гр. Елена, четвъртък — с. Поликраище, петък — Г. Оряховица.

Оперета: „Българите от старо време“; понеделник — с. Самоводене, сряда, четвъртък и петък — В. Търново.

Трудово-производителна кооп. „Трапезица“ В. Търново

СЪОБЩАВА

на многобройните си клиенти от града и окръга, че извършва бързи, качествени и евтини услуги в срок до три дни във всички отдели за услуги.

Отделите, намиращи се на ул. „Никола Габровски“ № 1 до новия пазар и на ул. „Димитър Благоев“, са определени за извършване на бързи услуги.

ГРАЖДАНИ! Искате ли да бъдете обслужени бързо, качествено и евтино? Търсете услугите на ТПК „Трапезица“ — В. Търново

1-1

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „Васил Левски“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58, зам. гл. редактор — 25.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27; отдел „Народно стопанство“ — 24.59, отдел „Култура и бит, хумор и сатира“ — 31.41; счетоводство — 32.59, канцелария — 31.25.

в-к „БОРБА“

Стр. 4 бр. 6 от 13. I. 1962 г.